

2019. gada septembra nogalē deviņpadsmit Starptautiskās muzeju padomes Latvijas nacionālās komitejas biedri apmeklēja Igaunijas un Krievijas muzejus.

Ceļojums nebija ilgs – tikai nepilnas trīs dienas, taču paspējām apskatīt vairākus tematiski atšķirīgus muzejus. Vairumam no mums patīkams pārsteigums bija Igaunijas Celu muzejs (*Eesti Maantee muuseum*), kurā gida pavadībā izstaigājām 2010. gadā atklāto āra ekspozīciju Laika Ceļš (ekspozīcija ir saņēmusi balvas dažādās kategorijās), kā arī apskatījām šī gada vasarā atklāto ekspozīciju zāli, kas veltīta satiksme drošībai un tam, kā automobilis no luksusa priekšmeta kļūst par cilvēka ikdienas dzīves sastāvdaļu.

Šķērsojot Krievijas robežu neparedzētas kavēšanās dēļ Pečoru klosterī (*Псково-Печерский Свято-Успенский монастырь*) pabijām tikai īsu laika sprīdi, bet no Izborskas muzeja (*Государственный музей-заповедник «Изборск»*) piedāvājuma varējām izbaudīt tikai Izborskas cietokšņa ārskatu saulrietā.

Brauciena otrajā dienā devāmies uz Puškina muzejrezervātu (*Государственный мемориальный историко-литературный и природно-ландшафтный музей-заповедник А. С. Пушкина «Михайловское» (Пушкинский Заповедник)*) Puškina Kalnos, kas bija mūsu brauciena galvenais mērķis. Muzejrezervāta teritorija, un līdz ar to piedāvājums, ir milzīgs, tāpēc, lai gan pavadījām muzejrezervātā visu dienu, apskatījām tikai daļu no tā – Mihailovskas un Trigorskas muzejus-muižas, muzeja kompleksu Bugrovā un Hannibālu-Puškinu nekropoli klosterī. Tikāmies arī ar muzejrezervāta vadošajiem speciālistiem, kuri mūs iepazīstināja ar muzeja darbu kopumā.

Brauciena noslēguma dienā gida pavadībā pabijām Pleskavas kremļī (*ансамбль Псковского Кремля*), kas ir viena no Pskovas muzeja (*Псковский Государственный объединенный историко-архитектурный и художественный музей-заповедник*) apskates vietām pilsētā.

Dažas atziņas par Puškina muzejrezervātu:

Puškina muzejrezervāts pārsteidz un pārlicina par iespēju muzealizēt ainavu un pilnībā atbilst rezervāta statusam (pašā pozitīvākajā ziņā). Faktiski vienīgā oriģinālā substance šajā muzejā ir kultūrainava. Muzeju ēkas savulaik ir gājušas bojā un uzceltas no jauna, lielākā daļa priekšmetu ir bez jebkādas memoriālas vērtības, taču muzejs pavisam noteikti ir ierindojams memoriālo muzeju kategorijā, jo it visam ir cieša saistība ar Puškina daiļradē, vēstulēs un autobiogrāfiskajās piezīmēs minēto apkārtni.

Memoriāla muzeja pastāvēšana un tā liktenis (vairāk kā jebkura cita muzeja) ir atkarīgs no fanātiska vadītāja un valsts kultūras politikas attiecībā pret nacionālo valodu un literatūru. Puškina muzeja galvenie apmeklētāji joprojām ir Krievijas skolu audzēkņi un krievu literatūras pazinēji, kuri to spēj izbaudīt oriģinālajā valodā (arī mēs laimīgā kārtā ietilpām šajā kategorijā).